

je v odporu se spisy (contra acta), tvrdí-li, »že« prve citovaným usnesením vrchní disciplinární komise bylo proti st-li zavedeno disciplinární řízení, ač prý podle vyrozumění, jehož se st-li dostalo výměrem z 12. prosince 1933, se jmenovaná komise usnesla, »a by« bylo zavedeno, tedy teprve v budoucnosti a jiným zvláštním aktem, 2. že napadené rozhodnutí spočívá na neúplném řízení, protože úřad měl ověření svého tvrzení o zahájeném disciplinárním řízení hledati ještě v jiném skutkovém materiálu než v onom sdělení vrchní disciplinární komise, které ani nemusilo býti st-li doručeno.

Předpoklad, na němž tyto námitky jsou vybudovány, že usnesení vrchní disciplinární komise z 18. července 1933 týká se výhradně zahájení disciplinárního řízení, je však mylný. Podle protokolu o poradě jmenované komise z 18. července 1933 usnesla se sice tato, »a by bylo zavedeno disciplinární řízení« proti st-li pro přečiny porušení stavovské vážnosti v usnesení naznačené, »ale aby podle § 115 služ. pragm. řízení zůstalo v klidu do skončení běžícího trestního řízení«; než spis postoupen presidiu min. soc. péče »na vědomost a k ustanovení vyšetřujícího komisaře podle § 118 služ. pragm.«, a výměrem předsedy téže komise z 12. prosince 1933 byl st-l zpraven o zmíněném usnesení »ve smyslu § 113 služ. pragm.« s tím, že se o něm uvědomuje podle § 114 služ. pragm. Z citace oněch zákonných ustanovení vyplývá nade vší pochybnost, že zavedením »disciplinárního řízení« měla vrchní disciplinární komise ve svém usnesení z 18. července 1933 na zřeteli usnesení, aby proti st-li bylo zavedeno disciplinární vyšetřování podle § 113 odst. 1 služ. pragm., neboť §§ 118, 113 odst. 1 a 114 jednají právě o vyšetřování. Tak chápal smysl tohoto usnesení sám st-l ve svém podání z 10. dubna 1934, tvořícím podklad nař. rozhodnutí, kde hájil právní názor, že oním usnesením bylo proti němu zahájeno disciplinární vyšetřování a nikoli disciplinární řízení; týž smysl jeho předpokládá i žal. úřad v nař. rozhodnutí. Má tudíž zmíněné usnesení nesporně zcela jiný smysl, než předpokládají shora zmíněné námitky stížnosti k nss. Je-li však předpoklad stížnosti mylný, jsou námitky ony bezdůvodny. — — —

Č. 12.665.

Pojišťovací právo: Preklusi stanovenou v § 19 odst. 1 min. nař. č. 4790/1917 může úřad vysloviti jen tehdy, když zemská úřadovna vyzvala majitele podniku zařazeného do úrazového pojištění, aby předložil výkaz o vyplacené mzdě, používaje k tomu poslaných mu tiskopisů.

(Nález z 27. listopadu 1936 č. 16.519/36.)

Věc: Etela J. v Bačkově proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 13. února 1934 o pojištění úrazovém.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Zem. úřadovna pro pojišťování dělníků na Slovensku v Bratislavě předepsala st-lce na základě revise mezd výměrem z 27.

srpna 1932 z jejího podniku, kamenolom v Dargově a Kravianech, do-
datečně pojistné příspěvky úrazové za rok 1930 a za rok 1931 s přísl.
úroky.

Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lčino a potvrdil na-
padený výměr na základě § 20 min. nař. č. 4790/1917. Na odůvodnění
uvedl, že výpočet úrazových příspěvků byl proveden za použití § 19
min. nař. č. 4790/1917 M E, pokud se týče § 20 zák. čl. XIX:1907, po-
něvadž při revisi provedené 22. května 1932 bylo kontrolním úředníkem
ústavu zjištěno, že st-lka nevede zákonem předepsaných mzdových zá-
znamů, což sama přiznává v námitkách. Proto musil úřad použití
k předpisu úrazových příspěvků dat zjištěných z nem. příspěvků vymě-
řených příslušnou okr. nem. pojišťovnou.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané bylo takto uvažováno: — —

Odůvodněnou jeví se stížnost, když vytýká, že žal. úřad porušil před-
pis § 19 cit. min. nař., když vyslovil, že zem. úřadovna musila použití
k předpisu úrazových příspěvků dat zjištěných z nem. příspěvků, vyměře-
ných příslušnou okr. nem. pojišťovnou, poněvadž st-lka, jak sama do-
znává, nevedla mzdových záznamů. Žal. úřad uvedl v tom směru na odů-
vodnění svého výroku (dovolává se ustanovení § 20 cit. min. nař.), že
námitky proti předpisu namířené, pokud se týkají výšky započítané
mzdy, jsou zásadně nepřipustné. V 2. odstavci § 20 cit. min. nař. se
však praví, že nelze vyhověti odvolání ani na takovou námitku, která se
zakládá na nesprávném zjištění započítatelné mzdy, zavinila-li to sama
osoba přihlášením povinná opominutím nebo opožděným plněním po-
vinnosti v § 19 naznačené. Podle § 19 min. nař. č. 4790/1917 pak
vyzve zem. úřadovna pro dělnické pojištění každoročně majitele pod-
niku zařaděného do úrazového pojištění a povinného platiti příspěvky,
aby za účelem předpisu úrazových příspěvků nejpozději do 14. ledna
předložil výkaz o započítatelných platech v určitém roce vyplacených,
a to způsobem, jak bude nařízením min. soc. péče stanoven. Při tom
stanoví majiteli podniku, který v označené lhůtě vůbec neučiní zadost
této své povinnosti, zem. úřadovna pro dělnické pojištění započítatelnou
mzdu na základě údajů, které jsou jí k dispozici. Nepřijme-li zem. úřa-
dovna pro dělnické pojištění majitelem podniku předložený výkaz za
základ výpočtu, vyzve, ustanovíc preklusivní lhůtu, majitele podniku,
aby provedl opravu nebo výkaz doplnil. Proti majiteli podniku, který
v určené lhůtě neučinil zadost vyzvání v příčině opravy nebo doplnění
výkazu, použije se právních následků v předešlém odstavci stanove-
ných. § 16 nař. stát. pojišťovacího ústavu v Budapešti z 20. prosince
1917 č. 13.101, kterým bylo prováděno min. nař. č. 4790/17, předpi-
suje, že krajská pokladnice (zemská úřadovna) vyzve každoročně do
5. ledna majitele podniků, do úrazového pojištění zařaděných, k placení
příspěvků povinné, aby přesně vyplníce předepsané tiskopisy, zaslali
mzdové výkazy o započítatelných mzdách v účetním roce vyplacených
a že vyzvání provede se současným zasláním tiskopisů doporučeným
dopisem. Z těchto předpisů se podává, že preklusi stanovenou § 19
odst. 1 min. nař. č. 4790/1917 může úřad vysloviti jen tehdy, jestliže
majiteli podniku zařaděného do úrazového pojištění dostalo se vyzvání,

aby předložil výkaz o vyplacené mzdě tak, jak předpisuje § 16 nařízení stát. pojišťovacího úřadu z 20. prosince 1917 č. 13.101, tedy byly-li jemu zaslány současně předepsané tiskopisy.

St-lka, která v odvolání namítala, že částky vzaté zem. úřadovnou z výkazů okr. nem. pojišťovny neodpovídají skutečnosti, a žádala, aby zem. úřadovna prokázala, od kdy do kdy který dělník pracoval a kolik vydělal, vytýká proto právem, že nebyla vyzvána k doplnění dat, a že jen kdyby nebyla vyhověla tomuto vyzvání, byla by zem. úřadovna oprávněna použítí dat vyměřených nem. příspěvků.

Žal. úřad, vyšed z mylného právního názoru, nezabýval se námitkami odvolání st-lky směřujícími proti výši mzdy, předpokládané zem. úřadovnou. Pak ale zůstalo řízení kusým a nss nemá možnost, aby přezkoumal zákonitost nař. rozhodnutí. Bylo je proto zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 12.666.

Pojišťovací právo. — Řízení správní: * Snížili-li se před rozhodnutím okresního úřadu o odvolání úhrn sporného peněžitého plnění, skládající se z několika samostatných položek, pod částku 200 Kč tím, že některé z těchto položek přestaly býti spornými, jest rozhodnutí okresního úřadu o zbývajících položkách částku 200 Kč nepřesahujících konečné podle čl. 8 odst. 3 org. zákona.

(Nález z 28. listopadu 1936 č. 16.361/36.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna ve Spišské Nové Vsi proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 13. března 1934 o pojistném.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Platebním výměrem z 15. září 1930 předepsala stěžující si pojišťovna inž. Janu K. v Levoči pojistné nemocenské, invalidní a starobní úhrnnou částkou 3.546.94 Kč za řadu jeho zaměstnanců a za období od 1. srpna do 31. srpna 1930.

Rozhodnutím z 21. února 1931 okr. úřad ve Spišské Nové Vsi odvolání Jana K. zamítl.

Na základě daného mu poučení odvolal se inž. Jan K. z tohoto rozhodnutí, pojišťovna pak ve zprávě ze 7. března 1933 upozornila, že předmětem sporu je peněžité plnění nepřesahující částky 200 Kč, pročež měl rozhodovati okr. úřad s platností konečnou.

Po vykonaném šetření ve věci samé vyslovil žal. úřad nař. rozhodnutím, že rozhodnutí okr. úřadu zrušuje a pořádkový předpis pojistného podle § 160 odst. 2 lit. a) zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zákona č. 184/1928 Sb. zbavuje platnosti. V důvodech jest uvedeno, že odvolání směřuje proti platebnímu výměru, jímž bylo předepsáno 3.549.45 Kč za srpen 1930. Nepřichází tedy v úvahu, že zaměstnavatel napadá jen tu částku tohoto výměru, pokud pojišťovna učinila neprávem pořádkový